

og samme beløb, som det areal der afstås ved mageskiftet.

De jordombytninger, som jordfordelingskommissionerne formidler, vil ofte være så omfattende, at reglen i § 7 A, stk. 8, ikke kan anvendes, og der er derfor i en del tilfælde blevet tale om særlig indkomstskat, dels fordi der oftest ikke er tale om egentligt mageskifte (bytning af jord mellem kun to personer), dels fordi der fra en af siderne ud over arealet ydes et vederlag på over 500 kr. Det befrægtes, at jordfordelingsarbejdet vil støde på betydelige vanskeligheder som følge af ejernes usikkerhed med hensyn til eventuel beskatning. Såfremt det foreslåede særlige fradrag i ekspropriationstilfælde gennemføres, vil det yderligere komplicere jordfordelingsarbejdet, hvis der ikke indføres lempeligere regler ved beregningen af fortjeneste ved jordomlægning i medfør af jordfordelingskendelse. Det foreslås derfor, at der i de tilfælde, hvor der som led i en jordfordelingssag sker en jordomlægning, finder en udskydelse sted af beskatningen. Efter forslaget skal der kun ske beskatning i de tilfælde, hvor der foruden jord modtages et vederlag. Beskatningen skal kun omfatte den til det modtagne vederlag svarende fortjeneste.

Da jordombytninger i ikke uvæsentligt omfang finder sted også i forbindelse med ekspropriation til vejanlæg, foreslås det, at også jordombytninger, der sker efter lov nr. 186 af 4. juni 1964, efter lov om offentlige veje, efter byplanlovens § 18, efter byggeovens § 59, stk. 3, eller efter den københavnske byggeovns § 42, stk. 3, omfattes af disse regler.

Herved vil også jordombytning i forbindelse med ekspropriation til anlæg af jernbaner, lufthavne og militære anlæg samt ekspropriationer efter bygge- og byplanlovgivningen blive omfattet af reglen.

Efter forslaget begrænses reglernes anvendelse til tilfælde, hvor jordombytningen alene vedrører arealer i landzone.

I forslaget er endvidere indføjet mulighed for den skattepligtige til at vælge, om han ønsker beskatning af hele værdien af det afståede areal straks eller ønsker beskatningen af den del af vederlaget, der modtages i form af areal, udskuddt til dette erstatningsareals afståelse.

Endvidere foreslås det, at ejere af afløste jordrentebud får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses

for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af lempelserne vedrørende det varierende tillæg og skærpelsen af den reelle beskatningsprocent tages i betragtning, må det antages, at provenuet bliver af nogenlunde samme størrelsesorden som efter de gældende regler.

Endelig foreslås en mindre udvidelse i adgangen til at modregne negativ almindelig indkomst i positiv særlig indkomst.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet for 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen forudsættes solgt i 1975 for beløb, der efter fradrag af salgsomkostningerne og eventuelt kurstab på selgerpantebrev varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Den særlige indkomstskat er herefter beregnet såvel efter de gældende regler som efter lovforslagets regler. Det fremgår af disse eksempler, at den særlige indkomstskat efter forslaget helt bortfalder, dersom salgsprisen er dobbelt så høj som 1965-værdien. Ved en salgspris på over ca. 765.000 kr. skal der betales særlig indkomstskat også efter lovforslagets regler, og ved meget høje salgspriser medfører lovforslaget, at den særlige indkomstskat bliver højere end, hvis beskatningen sker efter de gældende regler.

I de øvrige eksempler er ejendommen anskaffet for 300.000 kr. i 1972. Den sælges i 1975 ligeledes for beløb, der varierer fra 600.000 kr. til 3 mill. kr. Også her er den særlige indkomstskat beregnet både efter de gældende og de foreslåede regler. I disse eksempler, hvor der kun bliver tale om tre varierende procenttillæg, medfører lovforslaget højere særlig indkomstskat end efter de gældende regler, såfremt salgsprisen overstiger ca. 735.000 kr. Skatte-stigningen andrager eksempelvis fra ca. 8 til ca. 14 pct., når salgsprisen varierer fra 1 mill. kr. til 3 mill. kr.

I alle eksemplerne er det ved beregningen af den særlige indkomstskat forudsat, at selgeren ikke har foretaget forbedringer på ejendommen, og at han ikke i salgsåret har haft anden særlig indkomst.